

R O M Â N I A

TRIBUNALUL DOLJ
SECȚIA CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

SENTINȚA Nr. 697/2021

Ședința publică de la 05 Martie 2021

Completul compus din:

PREȘEDINTE M [REDACTED] V [REDACTED]

Asistent judiciar M [REDACTED] V [REDACTED] C [REDACTED]

Asistent judiciar M [REDACTED] C [REDACTED] S [REDACTED]

Grefier S [REDACTED] D [REDACTED] B [REDACTED]

Pe rol, judecarea cauzei Asigurări sociale privind cererea formulată de contestatoarea Ș [REDACTED] E [REDACTED] în contradictoriu cu intimata CASA JUDEȚEANĂ DE PENSII D [REDACTED], având ca obiect contestație decizie de pensionare.

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit părțile, intimata fiind reprezentată de consilier juridic I [REDACTED] C [REDACTED].

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care;

Instanța, procedând la verificarea competenței în temeiul art. 131 NCPC, se declară competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză, având în vedere dispozițiile art. 140 și următoarele din Legea 127/2019.

Nefiind cereri prealabile de formulat sau excepții de invocat, instanța acordă cuvântul pe aspectul propunerii de probe.

Consilier juridic I [REDACTED] C [REDACTED] pentru intimată solicită încuviințarea probei cu înscrisurile atașate întâmpinării.

Având în vedere că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 255 NCPC privind utilitatea probei cu înscrisuri instanța, în temeiul art. 258 NCPC, încuviințează pentru ambele părți proba solicitată, ca fiind utilă și concludentă soluționării cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat, instanța declară încheiată cercetarea procesului și acordă cuvântul pe fondul cauzei.

Consilier juridic I [REDACTED] C [REDACTED] pentru intimată solicită respingerea contestației conform motivelor detaliate în întâmpinare și raportat la Decizia ÎCCJ cu privire la salariile nete și brute.

INSTANȚA

Asupra cauzei de față ,

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Dolj – Secția Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale sub nr. 8248/63/2020, contestatoarea Ș [REDACTED] E [REDACTED] în contradictoriu cu intimata CASA JUDEȚEANĂ DE PENSII Dolj a solicitat anularea Deciziei nr. [REDACTED]/07.10.2020 privind acordarea pensiei pentru limită de vârstă emisă de către pârâtă și obligarea acesteia de a emite o nouă decizie de acordare a pensiei de asigurări sociale, cu valorificarea la stabilirea stagiului de cotizare complet a Adeverinței nr. A [REDACTED]/09.04.2015 eliberată de UM [REDACTED] privind sporurile încasate în perioada [REDACTED]1994/[REDACTED]1995 și valorificarea adeverinței [REDACTED]/28.09.2010 privind încadrarea în grupa a II a de muncă în procent de 100%, în perioada [REDACTED]1986 - [REDACTED]1992 raportat și la mențiunile cuprinse în carnetul de muncă - poziția 13 și cu punerea în plată a acesteia de la momentul formulării cererii, respectiv [REDACTED].2020.

Arată că în conformitate cu principiul contributivității ceea ce interesează pentru stabilirea punctajului mediu anual, sunt toate salariile încasate, cu privire la care au fost achitate contribuțiile individuale la asigurări sociale, independent de caracterul permanent sau nepermanent al acestor venituri, și de faptul că au făcut parte din baza de calcul a pensiilor conform legislației în vigoare.

Nu se poate accepta ca o perioadă, în care un asigurat a realizat venituri din ore suplimentare, prime și venituri din acord global sau sporuri, să nu fie avută în vedere în nici un mod la stabilirea stagiului de cotizare și, implicit, a punctajului mediu anual pe baza căruia se determină pensia, întrucât o astfel de concluzie ar contraveni principiului contributivității, potrivit căruia fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice, participante la sistemul public, drepturile de asigurări sociale convenindu-se pe temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite.

În plus, aceste venituri trebuie avute în vedere la calcularea drepturilor de pensie, independent regimul juridic al contribuției la asigurări sociale și de perioada în care au fost realizate pentru că altfel în prestația de asigurări sociale nu s-ar reflecta prețul plătit pentru riscul asigurat. Sporurile cu caracter permanent trebuie luate în calcul potrivit art. 165 alin. 2 din Legea 263/2010.

Dincolo de încălcarea principiului contributivității, neluarea în considerare a unor sume pentru care s-au plătit contribuțiile de asigurări sociale creează o discriminare între persoanele care au realizat stagii de cotizare anterior și ulterior Legii 19/2000.

Din aceste considerente Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului a stabilit că drepturile de asigurări sociale convenite în baza contribuțiilor de asigurări sociale plătite constituie un bun patrimonial în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ratificată de statul român prin Legea nr. 30/1994.

În conformitate cu prevederile Decretului nr. 92/16.04.1976 privind carnetul de munca și ale Ordinului MM nr. 136/29.07.1976 pentru aprobarea metodologiei de întocmire, completare, păstrare și evidența a carnetului de munca, înregistrarea în carnetul de muncă a activităților desfășurate în grupele I sau a II-a de muncă era obligatorie.

Încadrarea personalului în condiții de grupa a II-a de muncă este atributul exclusiv al angajatorului, în conformitate cu dispozițiile art. 2 din H.G. nr. 1223/1990, iar casa de pensii nu are abilitatea legală de a cenzura mențiunile din carnetul de muncă efectuate de angajator, de a elimina ori ignora înscrierile din carnetul de muncă, de exactitatea datelor fiind responsabilă unitatea angajatoare.

Potrivit art. 15 din Ordinul 50/1990 dovedirea perioadelor de activitate desfășurată în condițiile de grupa I și II de muncă în vederea pensionării, se face pe baza înregistrării în carnetul de muncă conform metodologiei stabilite, unitățile având obligația să analizeze și să precizeze situația încadrării personalului în grupe de muncă, începând cu 18 martie 1969 și până în prezent.

De asemenea, legiuitorul a stipulat în Ordinul 590/2008 art. 4 că angajatorii sau orice alți deținători de arhive sunt direct răspunzători de legalitatea, exactitatea și corectitudinea datelor, elementelor și informațiilor înscrise în adeverințele pe care le întocmesc și le eliberează.

Nu există nici o dispoziție legală care să abiliteze casele teritoriale de pensii să verifice sau să cenzureze datele atestate de adeverințele eliberate de angajatori sau datele înscrise în carnetele de muncă. Cât timp aceste înscrieri nu sunt anulate nu există nici o prevedere legală care să permită caselor județene de pensii să nu ia în calcul conținutul acestor date în soluționarea cererilor de pensionare formulate.

Potrivit Ord. nr. 590/2008 cererile prin care persoanele interesate solicită eliberarea adeverințelor prin care se atestă faptul că în anumite perioade, anterioare datei de 1 aprilie

2001, și-au desfășurat activitatea în locuri de muncă încadrate în grupele I și/sau a II a de muncă, se depun la angajatori sau la deținătorii arhivelor acestora, după caz, iar adeverințele se întocmesc și se eliberează, conform modelului prevăzut în anexa care face parte integrantă din procedura prevăzută de lege, numai pe baza documentelor, verificabile, aflate în evidențele angajatorilor sau ale deținătorilor de arhive.

Conform aceluiași act normativ, angajatorii sau orice alți deținători de arhive sunt direct răspunzători de legalitatea, exactitatea și corectitudinea datelor, elementelor și informațiilor înscrise în adeverințele pe care le întocmesc și le eliberează.

Prin urmare, stabilirea condițiilor și nominalizarea locurilor de muncă ce sunt încadrabile în grupe de muncă, precum și nominalizarea persoanelor, revine unităților angajatoare.

Odată stabilită situația juridică, evidențierea acesteia se reflectă în carnetul de muncă sau în adeverința emisă de unitate, care îmbracă forma prevăzută de lege.

Adeverințele eliberate de către angajator sunt acte tehnico-administrative care constată diferite situații de fapt și drept care rezultă din evidențele aparținând unității emitente și ele trebuie să reflecte întocmai aceste evidențe, persoanele cu atribuții în eliberarea acestora angajându-și răspunderea cu privire la realitatea celor atestate.

Deci, stabilirea perioadei de activitate desfășurate în locurile de muncă și a activităților ce se încadrează în grupa I și II de muncă în vederea pensionării, se face pe baza înregistrărilor din Carnetul de Muncă, sau pe baza scriptelor și actelor oficiale existente la angajator, care să ateste o situație lipsită de echivoc și care să privească întregul program de lucru al salariatului, reieșit din fișa postului și specificul meseriei și funcției în care a fost încadrat la angajare, sau pe parcursul derulării contractului de muncă.

Potrivit art. 11 alin. (1) din Decretul 92/1976, datele privind activitatea depusă pe baza unui contract de muncă se înscriu în carnetul de muncă, așa cum acestea rezultă din contract sau din actele originale eliberate de unități pe baza scriptelor pe care le dețin.

Adeverința emisă constituie act oficial prin care se dovedește, meseria și timpul lucrat în grupa de muncă.

Susține că, în speță, desfășurarea activității în grupa de muncă pe perioada în discuție a fost probată, așa cum prevăd dispozițiile legale sus enunțate, atât cu mențiunile din carnetul de muncă (poz.13) , cât și cu adeverința nr. [REDACTED]/28.09.2010 emisa de către SC N [REDACTED] SRL - FOST LICHIDATOR SI ARHIVAR AL SC O [REDACTED] SA .

În aceste înscrisuri se menționează expres încadrarea în grupa a II a de muncă în procent de 100 % din timpul efectiv lucrat cu referire la prevederile HG. nr. 1223/20.11.1990, statele de plată și mențiunile din carnetul de muncă.

Din acest punct de vedere, susținerile intimetei potrivit cărora contestatoarea, în raport de natura funcției, nu putea fi încadrată în prevederile Ordinului nr. 50/1990 nu au relevanță, ținându-se seama de mențiunile din carnetul de muncă și din adeverința nr. [REDACTED]/28.09.2010 eliberată SC N [REDACTED] SRL- FOST LICHIDATOR SI ARHIVAR AL SC O [REDACTED] SA ., care atestă desfășurarea de către reclamantă a activității pe o anumită perioadă în grupa a II a de muncă, în procent de 100%.

În drept, invocă HG. nr. 1223/20.11.1990, Ordinul 50/1990, Legea 263/2010 art. 139 (1) din legea 127/2019 .

Solicită proba cu înscrisuri și judecarea cauzei chiar și în lipsă.

A depus în copie decizia de pensie contestată, buletin de calcul, adeverința nr. [REDACTED]/28.09.2010, adeverința nr. [REDACTED]/28.09.2010, adeverința nr. A [REDACTED]/19.04.2015, adeverința A [REDACTED]/05.03.2015, carnet de muncă.

Intimata Casa Județeană de Pensii D [REDACTED] a formulat *întâmpinare* prin care solicită respingerea contestației ca neîntemeiată.

În ceea ce privește solicitarea referitoare la valorificarea elementelor din adeverința nr. A [REDACTED]/09.04.2015, arată că această adeverință a fost valorificată cu respectarea prevederilor art. 165 din Legea 263/2010, în sensul că pe coloana sumă contributivă a valorificat salariul brut înscris în carnetul de muncă de la poz.26 - 31 (care cuprinde din adeverință salariul de

încadrare + spor M [redacted] + spor vechime. A valorificat și indemnizația de dispoziiv (pg.1 penultimul și ultimul rând și pg. 2 rând 1-41).

Arată că din adeverința nr. A 819/09.04.2015, în mod corect, nu a valorificat sumele atestate pe coloana prime-sporuri întrucât la determinarea punctajelor lunare, pentru perioadele anterioare datei de 1 aprilie 2001, se utilizează salariile brute sau nete, după caz, în conformitate cu modul de înscriere a acestora în carnetul de muncă și sporurile cu caracter permanent, sens în care a invocat disp. art.165 din Legea 263/2010.

Salariul înscris în carnetul de muncă până la data de 01.04.2001, cunoscut sub denumirea de retributie/salariu tarifar sau retributie/salariu de încadrare, în funcție de cum era stabilit cu sau fără impozit, reprezenta retributie/salariu tarifar/ă brut/ă sau net/ă, fapt reținut de ÎCCJ în decizia nr. 57/2019 (pct. 142 și 143).

Adeverințele privind sporurile cu caracter permanent acordate în perioadele anterioare datei de 1 aprilie 2001 se vor prezenta numai în situațiile în care aceste sporuri nu sunt înregistrate în carnetul de muncă.

La pct. VI din HG 257/2011 se specifică " Mențiune Nu sunt luate în calcul la stabilirea punctajului mediu anual întrucât nu au făcut parte din bază de calcul a pensiilor. conform legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001:

- formele de retribuire în acord sau cu bucată, în regfe ori după timp, pe bază de tarife sau cote procentuale;

- participarea la beneficii a oamenilor muncii din unitățile economice;

- premiile anuale și premiile acordate în cursul anului pentru realizări deosebite;- activitate;

- diurnele de deplasare și de delegare,

- drepturile de autor;

- drepturile plătite potrivit dispozițiilor

- formele de retribuire pentru "orele suplimentare" realizate peste programul normal de lucru; sporul acordat pentru personalul didactic care îndrumă practica psihopedagogică și care asigură perfecționarea de specialitate a învățătorilor și educatorilor; indemnizațiile de muncă nenormată;

- compensațiile acordate conform decretelor nr. 46/1982 și nr. 240/1982.

În ceea ce privește caracterul permanent, arată că este dat de lege prin plata contribuției la pensia suplimentară la care era plătită de salariat numai pentru sumele încasate drept salarii tarifare (de bază) și sporurile cu caracter permanent așa cum prevăd dispozițiile art.10 și art. 64 din Legea nr. 3/1977.

Totodată, se invocă dispozițiile art. 21 din Legea 3/1977 și art. 71 alin. 1 și 2 din Legea 27/1966 (legea specială în materia asigurărilor sociale în vigoare în perioada care se solicită a fi avută în vedere la recalculare, codul muncii având caracter general).

Stagiul de cotizare se constituie din însumarea perioadelor în care s-a plătit contribuția la bugetul asigurărilor sociale de stat atât de asigurat cât și de angajator.

Potrivit principiului contributivității, conform căruia fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice participante la sistemul public de pensii, drepturile de asigurări sociale convenindu-se în temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite, presupune contribuirea la bugetul asigurărilor sociale de stat atât de angajator cât și de angajat.

Pot fi valorificate doar acele venituri care aveau caracter permanent și care au făcut parte din baza de calcul a pensiei conform legislației anterioare, cele două condiții, instituite prin art. 164 alin. 3 din Legea 19/2000 corelat cu partea finală a pct. VI din Anexa la O.U.G .nr. 4 / 2005, precum și dispozițiile expresive din anexa 15 din normele de aplicare a Legii 263/2010(legea sub imperiul careia a fost formulată prezenta cererea) fiind cumulative.

În ceea ce privește solicitarea privind valorificarea adeverinței nr. nr. [redacted]/28.09.2010 privind încadrarea în grupa a II a de muncă în procent de 100%, în perioada [redacted].1986 - [redacted]1992, raportat și la mențiunile cuprinse în carnetul de muncă - poz. 13, arată că la stabilirea drepturilor de pensie nu a avut în vedere condițiile superioare de muncă atestate prin

această adeverință întrucât funcția deținută de contestatoare (telefonistă) nu se încadrează în prevederile Ord. 50/1990 și nici în cele HG 1223/1990 întrucât prin natura funcției, activitatea specifică nu presupune desfășurarea acesteia cel puțin 70% din programul de lucru în condiții deosebite de muncă.

Scrisoarea nr. 43 G/211/1997 precizează faptul că "nu pot fi încadrate în grupa a II a de muncă: contabilii, secretarii - dactilografi, funcționarii administrativi, strungarii, frezorii, merceologii, magazionerii, primitorii - distribuitori, personalul de la aprovizionare, proiectanții, tehnicienii și inginerii proiectanți, salariații din activitatea de întreținere și reparații care nu lucrează pe șantier, personalul de protecția muncii și în general salariații care nu lucrează cel puțin 70% din programul de lucru pe șantier, în același sens fiind și scrisoarea MMPS nr. 13241/13.12.1993, respectiv scrisoarea nr. 43G/399/03.03.1998 a MMPS - Direcția Autorizare, Certificare și Grupe de Muncă .

Invocă practica juridică în sensul că din oficiu casele de pensii pot sesiza încadrarea nelegală întrucât încadrarea respectivă trebuie să se facă în condițiile legii.

Solicită proba cu înscrisuri .

A depus în copie acte din dosarul de pensie aparținând contestatoarei.

În cauză, a fost administrată proba cu înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului, dispozițiile legale aplicabile în cauză, instanța reține următoarele:

Contestatoarea este beneficiară a pensiei pentru limită de vârstă conform deciziei nr. [REDACTED]/07.10.2020 (f.5), stabilindu-se o pensie în cuantum de [REDACTED] lei, vârsta de pensionare [REDACTED], stagiul complet de cotizare de [REDACTED].

În prezenta cauză, se contestă decizia nr. [REDACTED]/07.10.2020 întrucât la stabilirea drepturilor de pensie nu s-a valorificat perioada menționată în adeverința nr. [REDACTED]/28.09.2010 eliberată de SC N [REDACTED] SRL prin care se atestă grupa II de muncă și nici sumele reprezentând *prime* ce sunt menționate în adeverința nr. A [REDACTED]/09.04.2015 eliberată de UM [REDACTED].

În ceea ce privește adeverința nr. A [REDACTED]/09.04.2015 eliberată de UM [REDACTED] instanța reține că prin aceasta se atestă faptul că, în perioada cât a fost angajată la UM [REDACTED] C [REDACTED], contestatoarea a beneficiat, pe lângă salariul de încadrare, și de alte sume de bani, reprezentând spor M [REDACTED], spor vechime, indemnizație dispozitiv și prime.

Din decizia contestată în cauză, se reține că motivul pentru care sumele de bani constând în "*prime*" prevăzute în Adeverința nr. A [REDACTED]/2015 nu au fost valorificate la stabilirea drepturilor de pensie deoarece acestea nu au făcut parte din baza de calcul a pensiei anterior datei de 01.04.2001 și Anexa 15 din HG 257/2011 privind normele de aplicare a L 263/2010.

Conform prevederilor art. 127 alin din HG nr. 257/2011: (1) Sporurile cu caracter permanent care se pot valorifica la stabilirea și/sau recalcularea drepturilor de pensie, potrivit prevederilor art. 165 alin. (2) din lege, sunt cele prevăzute în anexa nr. 15.

În ANEXA NR. 15 este prevăzută următoarea mențiune: "Nu sunt luate în calcul la stabilirea punctajului mediu anual întrucât nu făcut parte din bază de calcul a pensiilor, conform legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001:

- formele de retribuire în acord sau cu bucată, în regie ori după timp, pe bază de tarife sau cote procentuale;
- participarea la beneficii a oamenilor muncii din unitățile economice;
- premiile anuale și premiile acordate în cursul anului pentru realizări deosebite;
- recompensele cu caracter limitat, acordate personalului din unele sectoare de activitate;
- diurnele de deplasare și de delegare, indemnizațiile de delegare, detașare și transfer;
- drepturile de autor;
- drepturile plătite potrivit dispozițiilor legale, în cazul desfacerii contractului de muncă;
- al treisprezecelea salariu;
- indemnizațiile de muncă nenormată;
- compensațiile acordate conform decretelor nr. 46/1982 și nr. 240/1982;

- alte sporuri care nu au avut caracter permanent.

Prin urmare, cum sumele reprezentând *prime* sunt prevăzute de textul legal menționat anterior printre cele care nu se valorifică la stabilirea drepturilor de pensie, în mod legal intimata nu a avut în vedere aceste venituri la stabilirea drepturilor de pensie.

În ceea ce privește adeverința nr. [REDACTED]/28.09.2010 emisă de SC N [REDACTED] SRL prin aceasta se atestă faptul că, în perioada [REDACTED] 1986 - [REDACTED] 1992, având meseria de telefonsită, contestatoarea a fost încadrată în grupa a II a de muncă, în procent de 100%, temeiul juridic al încadrării fiind dat de dispozițiile Ordinului 50/1990 și o 1223/1990.

Potrivit mențiunilor din decizia contestată în cauză, motivul nevalorificării acestei adeverințe a fost dat de faptul că locul de muncă al contestatoarei nu se încadrează în prevederile HG 1223/1990.

Normele de aplicare ale Legii 263/2010 aprobate prin HG nr. 257/2011 anexa 14 prevăd înscrisurile ce se au în vedere la luarea în considerare a perioadelor lucrate în grupele de muncă, anterior lunii aprilie 2001, înscrisuri care nu pot fi decât mențiunile din carnetul de muncă sau eventual adeverințe care trebuie să aibă o anumită formă și conținut.

Prevederile art.158 alin.2 din Legea nr.263/2010 stabilesc că adeverințele care atestă încadrarea persoanelor în fostele grupe I și/sau a II-a de muncă sunt valorificate, numai în situația în care au fost emise conform legii, pe baza documentelor verificabile întocmite anterior datei de 1 aprilie 2001.

În anexa 14 la Normele metodologice de aplicare a Legii nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt arătate mențiunile pe care trebuie să le cuprindă adeverința ce atestă încadrarea în grupa I sau a II a de muncă, respectiv denumirea societății unde și-a desfășurat activitatea salariatul, meseria/funcția acestuia, grupa I sau a II-a de muncă în care a fost încadrat, perioada în care a desfășurat activitate în grupa de munca, procentul încadrării în grupa de munca, actul administrativ emis de unitate, conform prevederilor Ordinului ministrului muncii și ocrotirilor sociale, al ministrului sănătății și al președintelui Comisiei Naționale pentru Protecția Muncii nr. 50/1990 pentru precizarea locurilor de muncă, activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării (proces-verbal, decizie, tabel, hotărârea consiliului de administrație și a sindicatului privind nominalizarea persoanelor încadrate în grupe superioare de muncă, pontajele lunare, registrul de evidență a intrărilor în subteran etc.), temeiul juridic al încadrării în grupa I sau a II-a de muncă.

Cu privire la conținutul adeverinței în cauză, se constată că respectă întru totul cerințele prevăzute de anexa 14 din Normele de aplicare a Legii nr. 263/2010, în aceasta fiind menționate funcția contestatoarei (telefonsită), perioada în care a desfășurat activitate în grupa a II a de muncă ([REDACTED] 1986 – [REDACTED] 1992), procentul încadrării în grupa de muncă (100%), actul de nominalizare a contestatorului în grupa a II a de muncă .

Conform art. 1 din H.G. 1223/1990 "personalul care este în activitate și care a lucrat la locurile de munca sau activitățile cu condiții de munca nocive, grele sau periculoase de pe șantierele de construcții-montaj, grupurile de șantier și întreprinderile-șantier, inclusiv unitățile de deservire ale acestora ... se încadrează în grupa a II-a de muncă pentru întreaga perioadă efectiv lucrată după 18 martie 1969".

Deși, intimata a susținut că dispozițiile art. 1 din HG 1223/1990 se adresează personalului muncitor și personalului tehnic, din cuprinsul acestui text de lege rezultă că acesta se aplică "personalului care este în activitate și care a lucrat la locurile de munca sau activitățile cu condiții de munca nocive, grele sau periculoase de pe șantierele de construcții-montaj, grupurile de șantier și întreprinderile-șantier, inclusiv unitățile de deservire ale acestora : bazele de producție, depozitele, laboratoarele, unitățile de mecanizare".

În situația în care angajatorul a realizat încadrarea în grupa de muncă, a respectat procedura de încadrare și toate etapele prevăzute la art. 2,3,6 din ordinul 50/1990, art. 1 din

HG 1223/1990 și salariatul a fost încadrat chiar de unitate în grupa a II a de muncă, acestuia nu i se poate limita dreptul de a beneficia de avantajele pe care i le oferă această încadrare.

Un argument în sprijinul acestei concluzii este acela că potrivit Ordinului 50/1990, întreaga procedură privind încadrarea în grupe de muncă a fost supravegheată, îndrumată și controlată de Ministerul Muncii, autoritate centrală cu atribuții în ceea ce privește sistemul de asigurări sociale, care ar fi putut sesiza chiar la acel moment nelegala încadrare în grupe de muncă a angajaților unei societăți.

Dacă se dovedește că, în aplicarea Ordinului 50/1990 și HG 1223/1990, sindicatele și angajatorii au fost de acord cu încadrarea unui salariat în grupa a II-a de muncă, adoptând o hotărâre în acest sens, casa de pensii nu poate interveni, întrucât s-ar ajunge la o aplicare excesivă a art. 158 din Legea 263/2010.

Mai mult decât atât, din adevărul rezultă că temeiul juridic al încadrării în grupa a II a de muncă îl reprezintă nu numai HG 1223/1990, ci și Ord. 50/1990. La pct 131 anexa 2 din Ord. 50/1990 mod. și compl. este prevăzut că se încadrează în grupa II de muncă "Personalul (telefonist, telefonist supraveghetor, telefonist șef) care deserveste centralele telefonice cu cel puțin 250 abonați, precum și telefoniștii birourilor de informații și verificare a acestor centrale.

Linii interioare ocupate de la centralele telefonice de abonat, instituție, sunt similare cu posturile telefonice de abonat din centralele telefonice P.T.T.R. prevăzute la acest punct." Ca atare, funcția ocupată de contestatoarea se regăsește în textul normativ mai sus indicat.

În ceea ce privește apărarea intimitei CJP D. în sensul că, potrivit Notei de fundamentare care a stat la baza emiterii HG 1223/1990, doar o anumită categorie de personal poate fi încadrată în grupa II de muncă, aceasta va fi înlăturată, întrucât această notă de fundamentare nu are valoarea unor acte normative care să constituie temei juridic al încadrării, ci cuprinde doar recomandări cu privire la locurile de muncă sau funcțiile care ar putea fi supuse încadrării în grupa a-II-a de muncă, potrivit HG nr. 1223/1990.

Conform art. 1 din Decretul 92/1972 „carnetul de munca este actul oficial prin care se dovedeste (...) timpul lucrat in locuri de munca cu conditii deosebite (...). Potrivit art. 15 din Ord. 50/1990 „Dovedirea perioadelor de activitate desfășurate în locurile de muncă și activitățile ce se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării se face pe baza înregistrării acestora în carnetul de muncă conform metodologiei de completare a acestuia stabilite de Ministerul Muncii și Ocrotirilor Sociale" .Or, în cauză aceste dispozitii legale au fost respectate.

Instanța reține faptul că adevărul nr. /28.09.2010 emisă de SC N SRL cuprinde toate elementele prevăzute în Anexa nr. 14 din H.G. nr. 257/2011 pentru aprobarea normelor de aplicare a Legii 263/2010, respectiv actul de nominalizare, funcția, temeiul juridic al încadrării în grupa a-II-a de muncă și mențiunea că „s-a eliberat în baza documentelor verificabile, aflate în arhiva unității, cunoscându-se atât prevederile Codului Penal referitoare la falsul în înscrisuri oficiale, cât și prevederile legislației de reglementare a pensiilor din sistemul public, potrivit cărora angajatorul poartă întreaga răspundere pentru valabilitatea și corectitudinea actelor doveditoare utilizate la stabilirea drepturilor de pensie,.

Instanța mai reține și faptul că, în carnetul de muncă al contestatoarei, poziția 13, se menționează că în perioadele .1986 – .1992 aceasta a lucrat în grupa a II a de muncă, conform HG 1223/1990 și Ord. 50/1990.

Prin urmare, cum adevărul în cauză respectă întru totul cerințele prevăzute de anexa 14 din Normele de aplicare a Legii nr. 263/2010, mențiunile referitoare la grupa a II a de muncă regăsindu-se și în carnetul de muncă, în mod neîntemeiat intimata nu a valorificat, la stabilirea drepturilor de pensie, perioada în care contestatoarea a lucrat în condiții de grupă superioară de muncă.

Având în vedere toate aceste considerente, instanța va admite în parte contestația, va anula Decizia de pensie nr. 07.10.20210 emisă de intimată și va obliga intimata Casa Județeană de Pensii D să emită o nouă decizie de pensie cu valorificarea mențiunilor

din Adeverința nr. [REDACTED]/28.09.2020 emisă de SC N [REDACTED] I [REDACTED] SRL referitoare la încadrarea contestatoarei în grupa a II-a de muncă, în perioada [REDACTED].1986-[REDACTED].1992.

Opinia asistenților judiciari este conformă cu hotărârea și considerentele acesteia.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Admite, în parte, contestația formulată de contestatoarea Ș [REDACTED] E [REDACTED], cnp [REDACTED] cu domiciliul în [REDACTED] str. [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] cu în contradictoriu cu intimata CASA JUDEȚEANĂ DE PENSII D [REDACTED], cu sediul în [REDACTED]

Anulează Decizia de pensie nr. [REDACTED] din 07.10.20210 emisă de intimată.

Obligă intimata Casa Județeană de Pensii D [REDACTED] să emită o nouă decizie de pensie cu valorificarea mențiunilor din Adeverința nr. [REDACTED]/28.09.2020 emisă de SC N [REDACTED] I [REDACTED] SRL referitoare la încadrarea contestatoarei în grupa a II-a de muncă, în perioada [REDACTED].1986-[REDACTED].1992.

Cu drept de apel în 30 zile de la comunicare, cale de atac care se va depune la Tribunalul Dolj.

Pronunțată azi, 5 martie 2021, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

PREȘEDINTE,
M [REDACTED] V [REDACTED]

Asistent judiciar M [REDACTED] V [REDACTED] C [REDACTED]
Asistent judiciar M [REDACTED] C [REDACTED] S [REDACTED]

Grefier,
Simona D [REDACTED] B [REDACTED]

Red. Jud. M. V [REDACTED]/asist. Jud S.M.C
4 Ex./16.03.2021